

Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2002 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-393/02)

(2002/C 323/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat C. Tufvesson ja M. França.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vaiputtamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/42/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Täytäntöpanolle varattu määräaika päättyi 31.7.2001.

⁽¹⁾ EYVL L 201, 31.7.1999, s. 77.

Euroopan yhteisöjen komission 11.11.2002 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-398/02)

(2002/C 323/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 11.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Valero Jordana ja M. Konstantinidis ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston 18.3.1991 antamalla direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Leónissa sijaitsevan La Bañezan kaatopaikan osalta toteuttanut niitä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen kyseisen direktiivin 4, 9 ja 13 artiklan noudattamisen varmistamiseksi,
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Direktiivin 75/442/ETY 9 artiklan rikkominen: Vaikka Espanjan viranomaiset ovat viralliseen huomautukseen ja perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa esittäneet, että La Bañezan kaatopaikalle annettiin toimilupa vuosina 79/80 ja että se täytti säädetyt edellytykset, kyseiset viranomaiset eivät koskaan ole toimittaneet jäljennöstä tästä luvasta. Niinpä komissio katsoo, että koska kyseistä lupaa ei ole toimitettu sille, sitä ei ole olemassa, tai jos se on olemassa, se ei ole direktiivin 75/442/ETY 9 artiklassa asetettujen edellytysten mukainen.

Toisaalta luvan hankkimisvelvollisuus päättyy ainoastaan silloin, kun kaatopaikka suljetaan lopullisesti tai sinetöidään, ja perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä La Bañezan kaatopaikka oli edelleen avoinna odoteltaessa Vegassa sijaitsevan San Románin jätteenkäsittelylaitoksen rakentamista.

- Direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan rikkominen: Vaikka Espanjan viranomaiset väittävät suorittaneensa useita kunnostustoimenpiteitä ”korjatakseen” kyseisen kaatopaikan puutteellisia olosuhteita, kaatopaikka on edelleen toiminnassa ja sen puutteet ovat edelleenkin olemassa, mikä johtaa ympäristön hitaaseen pilaantumiseen ja aiheuttaa vakavia ongelmia sen ympärillä asuvalle väestölle.

- Direktiivin 75/442/ETY 13 artiklan rikkominen: Vaikka direktiivin 1999/31/EY⁽³⁾ 14 artiklan nojalla kyseisen direktiivin liitettä II ei välittömästi sovellettava olemassa oleviin kaatopaikkoihin, kyseisen liitteen sisältö auttaa ymmärtämään niiden tarkastusten luonnetta, johon direktiivin 75/442/ETY 13 artiklassa viitataan. Espanjan viranomaiset eivät ole vastanneet pyyntöön saada yksityiskohtaisia tietoja suoritetuista tarkastuksista eivätkä ne ole esittäneet näyttöä niiden suorittamisesta, eikä myöskään

siinä vastauksessa, jonka ne ovat antaneet perusteltuun lausuntoon, viitata mitenkään tähän kysymykseen.

(¹) EYVL L 194, s. 39.

(²) EYVL L 78, s. 32.

(³) EYVL L 182, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 12.11.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-402/02)

(2002/C 323/41)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Patakia ja D. Martin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 89/48/ETY (¹), direktiivin 92/51/ETY (²) ja EY 39 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ottanut käyttöön menettelyä julkiseen sairaalatoimintaan ja aluehallintoon erikoistuneiden opettajien ammatin harjoittamiseen ryhtymistä varten vaadittavien tutkintojen vastavuo-roiseksi tunnustamiseksi ja koska se on sallinut sellaisen kansallisen lainsäädännön ja tutkintojen tunnustamiskomitean noudattaman käytännön, joissa ei sallita siirtotyöläisten ammatillisen kokemuksen huomioonottamista.
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Ammatti on jäsenvaltiossa direktiivin 89/48/ETY ja direktiivin 92/51/ETY mukaisesti säännelty, kun se on siellä sallittu ja kun sen harjoittamiseen ryhtyminen tai sen harjoittaminen on varattu henkilöille, jotka täyttävät lailliset edellytykset, joilla vahvistetaan suoraan tai epäsuorasti kyseistä ammattia koskeva sääntely. Sillä seikalla, että vastaavan ammatin harjoittamiseen ryhtyminen yksityisellä sektorilla tai järjestötoiminnassa ei edellytä samojen ehtojen täyttymistä, ei ole tämän asian kannalta merkitystä. Ranskan viranomaisten perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa esittämä väite, jonka mukaan ammatti on "säännelty" ainoastaan, jos sitä koskee yleisessä lainsäädännön luonteisessa säännöksessä oleva tutkintoa koskeva edellytys, on niin ikään oikeudellisesti virheellinen. Koska direktiiviä 86/48/ETY ja direktiiviä 92/51/ETY sovelletaan julkiseen sairaalatoimintaan ja aluehallintoon erikoistuneiden opettajien säännellyn ammatin harjoittamiseen

ryhtymiseen, Ranskan viranomaisten on otettava käyttöön menettely toisista jäsenvaltioista saatujen tutkintojen vastavuo-roiseksi tunnustamiseksi, kuten kyseisissä direktiiveissä säädetään.

Kansallisella asetuksella toteutettu tutkintojen tunnustamisjärjestelmä, jossa ei huomioida direktiiviä 89/48/ETY eikä direktiiviä 92/51/ETY, perustuu ainoastaan tutkinnon saaneiden henkilöiden esittämien tutkintojen tarkastamiseen eikä salli mahdollisen tuosta ammatista hankitun työkokemuksen huomioon ottamista, millä voitaisiin korvata mahdollisia eroja tutkintoihin johtaneiden koulutusten kestossa tai sisällössä. Jäsenvaltioiden tulee kuitenkin ottaa huomioon tunnustamista hakevan henkilön mahdollinen ammatillinen kokemus arvioidessaan toisesta jäsenvaltiosta saadun tutkinnon tunnustamista ja kyseisen säännellyn ammattin harjoittamiseen ryhtymistä.

(¹) Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL L 19, s. 16).

(²) Direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18.6.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/51/ETY (EYVL L 209, s. 25).

Euroopan yhteisöjen komission 12.11.2002 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-405/02)

(2002/C 323/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.11.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Maria Patakia ja Karen Banks, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaa kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/42/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ainakaan se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle,
2. velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.